

Yin ja yang

Joka suuntaan niin kauas kun näkee, levittyy tummapäisten minua pienempien ihmisten meri. Eteenpäin on vaikea liikkua. Kiinalaiset viettävät ansaittua vapaaviikkoaan. Kaikilla on lomaa, mutta samalla kaikki paikat ovat auki, ja palvelu pelaa. Siinä yllättävä yhtälö.

Tänään Kiinassa sattuu vielä olemaan kansallinen Nuoruuden Päivä. Olen kiinnostavien käyntikohteiden lomassa kysellyt paristakin apteekista kiinalaista ikuisen viriiliyden rohtoa, mutta en ole löytänyt. Nyt sitten vaikken ole kipeäkään, pääsen kiinalaisen lääkärin, vieläpä professorin vastaanotolle.

Ensin kerrotaan kiinalaisen lääketieteen perusteista ja hoitotavoista. Kuvaillaan kehon voimia ja vastavoimia yin ja yang. Ei voi hoitaa vain yhtä vikaa, vaan pitää tasapainottaa myös toista puolta. Kiinalaiset panostavat erikoisesti sairauden ennalta ehkäisyyn. Mystisen mielenkiintoista!

Sitten harmaatukkainen professori istuu jakkaralle eteeni. Pätevän ja luotettavan lääkärin pitää Kiinassa kuulema olla vanha ja harmaa. Professori kysyy ikääni. Huh, kehtaako sanoa.

Ensiksi hän pyytää näyttämään kieltä. Sitten vanha herra tarttuu toiseen käteeni ja tunnustelee pulssia. Katsoo silmiin ja kysyy tulkin avulla, onko verenpainetta, liikaa sokeria, pitääkö pistäytyä usein pisuaarilla, pakottaako niskaa. Vastaan että ei. Mutta nivuksen seutu kipeytyy pitkään pelatessa, kävellessä ja etenkin seisoessa.

Professori mutisee pitkään ja tarttuu toiseen käteeni. Onko minulla tai suvussani esiintynyt jotain, jota tulkkikaan ei pysty kääntämään. Arvelen hänen tarkoittavan jonkinlaista hermostollista ongelmaa. Vastaan ei. Sitten hän ounastelee, että maksani voi olla pulskahko ja että sieltä saattaisi tulla painetta verenkiertoon. Proffa taitaa osua pelottavan lähelle.

Vielä kysellään raajoista ja nivelistä. Sitten lätkäistään pöytään pitkä lista, josta professori suosittelee kahta eri lääkettä. Hinnat vaikuttavat hirmuisilta. Ehdottomasti liian kalliita molemmat yhteensä. Kysyn, kumpi lääkkeistä on tärkeämpi ja pärjäisikö yhdellä. Professori kiemurtelee ja suosittelee sitten kalliimpaa.

No, kun kerran on leikkiin ryhdytty, on se kestävä. Professori kirjoittaa koristeellisen reseptin. Annan apulaiselle luottokorttini ja saan pian pillerini. Lisäksi tulee vielä tarkat ohjeet annostuksesta ja leveät hymyt päälle. Oheishoidoiksi suositellaan tavanomaisia kiinalaisia kasvisyrtejä.

Porukkaamme kuuluu myös pari länsimaisen lääketieteen tuntijaa. He varoittavat rohdoista löytyneistä epäpuhtauksista, jotka saattavat peittää täysin mahdolliset hyödyt. Voivatpa aiheuttaa vakavia vaurioitakin. No, emme olleet kuitenkaan minkään puoskariketjun asiakkaina, joten pillereitä pitää kokeilla.

Avaan myöhemmin pakkauksen ja haistelen kahdesta purkista löytyviä maustepippuria pienempiä harmaita palleraita. Haisevat pahalle. Niitä pitää ottaa pikkukourallinen aamuin illoin. Ei muuta kuin silmät kiinni, pillerit veden kera kurkkuun. Ja kas, olo tuntuukin heti vahvemmalta!

pajen